

Jesus og disiplene hans

Natanael blir kallet (Joh. 1, 43-51)

Dagen etter ville Jesus dra til Galilea. Da fant han Filip og sa til ham: «Følg meg!» Filip var fra Betsaida, den byen Peter og Andreas var fra. Filip traff Natanael og sa til ham: «Vi har funnet ham som Moses har skrevet om i loven, og som også profetene har skrevet om: Det er Jesus fra Nasaret, Josefs sønn.» «Kan det komme noe godt fra Nasaret?» sa Natanael. Filip svarte: «Kom og se!» Jesus så Natanael komme gående og sa: «Se, der er en sann israelitt, en som er uten svik.» «Hvor kjenner du meg fra?» spurte Natanael. Jesus svarte: «Jeg så deg før Filip ropte på deg, da du satt under fikentreet.» Da sa Natanael: «Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge.» «Tror du fordi jeg sa at jeg så deg under fikentreet?» sa Jesus. «Du skal få se større ting enn dette.» Så sa han: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler gå opp og gå ned over Menneskesønnen.»

Jesus deler sine hemmeligheter (mysterier) med disiplene sine (Mark. 9,30-37)

De brøt opp derfra og la veien gjennom Galilea. Han ville ikke at noen skulle få vite det, for han var opptatt med å undervise disiplene sine. Og han sa til dem: «Menneskesønnen blir overgitt i menneskers hender, og de skal slå ham i hjel, og tre dager etter sin død skal han stå opp.» Men de skjønnte ikke hva han sa, og de våget ikke å spørre ham.

De kom til Kapernaum, og da de var i hus, spurte han dem: «Hva var det dere snakket om underveis?» Men de tidde, for på veien hadde de snakket med hverandre om hvem som var den største. Da satte han seg ned, kalte de tolv til seg og sa til dem: «Om noen vil være den første, må han være den siste av alle og tjener for alle.» Så tok han et lite barn og stilte det midt iblant dem. Han la armen om barnet og sa til dem: «Den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar ikke imot meg, men ham som har sendt meg.»